

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/104/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217472
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217472.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 5, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh **z a m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP).

Uznesením č. 9C/104/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 9C/104/2012, 9C/133/2012, 9C/139/2012, 9C/208/2012, 9C/216/2012, 9C/224/2012, 9C/226/2012, 9C/236/2012, 9C/250/2012, 9C/259/2012, 9C/264/2012, 9C/277/2012, 9C/278/2012, 9C/282/2012, 9C/298/2012, 9C/297/2012, 9C/310/2012, 9C/319/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 9C/104/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe.

Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných priesťahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu "žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu priesťahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať priesťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť "nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prieťahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prieťahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 14.1.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila, nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil bez ospravedlnenia. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v oboznámených exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol súdnym exekútorom predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a v niektorých prípadoch aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorých podkladov bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené skutočnosti t.j. obsah listín, s ktorými sa súd

oboznámil, ale aj jednotlivé rozhodnutia nachádzajúce sa v nižšie uvedených exekučných spisov musia byť známe aj žalobcovi, keďže pokiaľ sa týka úverových zmlúv bol jednou zo zmluvných strán, pokiaľ sa týka rozhodcovských rozsudkov, bol účastníkom týchto konaní a napokon bol aj účastníkom exekučných konaní a teda všetky rozhodnutia exekučného súdu boli doručované žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu v týchto exekučných konaniach.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/562/2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/104/2012) súd zistil, že dňa 14.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Jane Novotnej pre vymoženie sumy 1 035,85 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13056/09 zo dňa 19.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 18.12.2009. Výzvou zo dňa 21.12.2009 bol oprávnený vyzvaný na predloženie Zmluvy o úvere, ktorej sa rozhodcovský rozsudok týkal. Tunajší súd uznesením zo dňa 10.3.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo v zákonnej lehote podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 4CoE/259/2010-27 zo dňa 17.6.2010 bolo uznesenie tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie potvrdené. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 16.8.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 3.9.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.9.2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 6Er/659/2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/133/2012) bolo zistené, že dňa 26.7.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Františkovi Cerkovi pre vymoženie 550,35 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13704/09 zo dňa 14.10.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 30.9.2010. Tunajší súd uznesením zo dňa 4.10.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu bolo oprávneným podané odvolanie, ktoré však bolo vzaté späť a preto Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 13CoE/113/2010-30 zo dňa 27.1.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2011, odvolacie konanie zastavil. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 22.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.11.2011.

Z uznesenia tunajšieho súdu č. 6Er/301/2009-19 (pripojeného k sp. zn. 9C/139/2012) zo dňa 11.2.2010, bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Ivete Szynálkovej pre vymoženie 447,44 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13343/08 zo dňa 16.1.2009. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.4.2010. Uznesením zo dňa 19.7.2010 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu sp. zn. 6Er/670/2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/208/2012) bolo zistené, že dňa 27.7.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Petrovi Kroščenovi pre vymoženie 832,- eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 22509/09 zo dňa 14.1.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 7.10.2010. Tunajší súd uznesením zo dňa 13.10.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Krajský súd uznesením sp. zn. 12CoE/2/2011-36 zo dňa 30.6.2011 uvedené uznesenie tunajšieho súdu zrušil z dôvodu, že prvostupňový súd konal s povinným napriek tomu, že tento ešte pred začatím exekučného konania a pred vydaním rozhodcovského rozsudku zomrel. Exekučné konanie z uvedených dôvodov bolo zastavené uznesením zo dňa 23.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2011.

Z uznesenia tunajšieho súdu č. 6Er/598/2009-13 (pripojeného k sp. zn. 9C/216/2012) zo dňa 16.2.2010, bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Jaroslavovi Horváthovi pre vymoženie 325,93 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 2671/09 zo dňa 1.6.2009. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.6.2010

bolo uvedené uznesenie tunajšieho súdu potvrdené. Uznesením zo dňa 3.9.2010 tunajší súd exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu sp. zn. 6Er/53/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/224/2012) bolo zistené, že dňa 5.1.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Marte Džobákovej pre vymoženie 903,13 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09691/10 zo dňa 19.10.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 27.1.2011. K žiadosti o udelenie poverenia bola predložená aj Zmluva o úvere a zmenka vystavená oprávneným, na základe ktorej rozhodol rozhodcovský súd. Tunajší súd uznesením zo dňa 2.2.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 24.2.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 9.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.4.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/161/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/226/2012) súd zistil, že dňa 1.3.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Martine Čurillovej pre vymoženie 195,16 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14088/10 zo dňa 28.1.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25.3.2011. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia bola súdu predložená, okrem exekučného titulu, aj Zmluva o úvere a zmenka vystavená oprávneným, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol. Uznesením zo dňa 29.3.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo podané odvolanie a nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 6.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.6.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/577/2011 (pripojeného k sp. zn. 9C/236/2012) súd zistil, že dňa 13.7.2011 bol na exekútorskom úrade podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Ivan Pollák pre vymoženie 482,- eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02502/11 zo dňa 27.4.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 30.8.2011 spolu so Zmluvou o úvere a zmenkou vystavenou oprávneným. Súd uznesením zo dňa 7.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu nebolo oprávneným podané odvolanie a tak nadobudlo právoplatnosť dňa 28.9.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 25.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2011.

Z uznesenia tunajšieho súdu č. 6Er/57/2011-10 (pripojeného k sp. zn. 9C/250/2012) zo dňa 2.2.2011 bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Tomášovi Hangalovi pre vymoženie 367,56 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 8673/10 zo dňa 22.9.2010. Uznesením zo dňa 9.3.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu č. 6Er/10/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/259/2012) súd zistil, že dňa 20.12.2008 na exekútorskom úrade bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Eva Tulejová pre vymoženie 147,38 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08978/08 zo dňa 17.9.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie na základe uvedenej žiadosti bolo tunajším súdom vydané dňa 13.1.2009.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/421/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/264/2012) bolo zistené, že dňa 25.6.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Ján Pollák pre vymoženie 289,48 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 01107/09 zo dňa 19.5.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24.7.2009. Keďže z predloženého exekučného titulu bolo zrejmé, že rozhodcovský súd rozhodol na základe Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania, súd výzvou zo dňa

7.8.2009 žiadal od oprávneného predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená odpoveď oprávneného bez požadovanej Zmluvy o úvere. Súd predloženie úverovej zmluvy urgoval výzvou zo dňa 20.11.2009. Oprávnený doručil súdu dňa 14.12.2009 podanie opäť bez požadovanej úverovej zmluvy a tak tunajší súd uznesením zo dňa 15.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu bolo oprávneným podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 4CoE/193/2010 dňa 31.5.2010 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 16.7.2010. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 19.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.9.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/863/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/277/2012) súd zistil, že dňa 7.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Anton Horváth pre vymożenie sumy 556,34 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13746/09 zo dňa 25.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 26.11.2009. Dňa 27.11.2009 bol oprávnený súdom vyzvaný na predloženie Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol. Oprávnený na výzvu súdu nereagoval. Tunajší súd uznesením zo dňa 11.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu oprávnený podal odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2CoE/214/2010-21 z p dňa 30.4.2010 uznesenie tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia potvrdil a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 16.6.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 19.7.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.8.2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 6Er/521/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/278/2012) súd zistil, že dňa 18.7.2009 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného - žalobcu proti povinnému Gustáv Žiga pre vymożenie istiny 309,38 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00077/09 zo dňa 11.5.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 26.8.2009. Súd dňa 2.9.2009 vyzval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere, na základe ktorej bolo rozhodnuté rozhodcovským súdom. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená odpoveď oprávneného bez požadovanej Zmluvy o úvere. Z tohto dôvodu súd výzvou zo dňa 20.11.2009 urgoval oprávneného predloženie predmetnej zmluvy. Odpoveď na urgenciu bola súdu doručená dňa 14.12.2009, opäť bez predloženia úverovej zmluvy oprávneným. Tunajší súd uznesením zo dňa 16.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu bolo oprávneným podané odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd rozhodnutím sp. zn. 2CoE/192/2010-31 zo dňa 30.3.2010 tak, že uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia potvrdil a toto uznesenie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 17.5.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 18.6.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.6.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/2/2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/282/2012) súd zistil, že dňa 8.12.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Silvia Zágorová pre vymożenie 779,69 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 15521/09 zo dňa 15.10.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 4.1.2010. Výzvou zo dňa 11.1.2010 adresovanou oprávnenému súd vyzval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere. Zmluva o úvere vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bola súdu doručená dňa 19.4.2010. Uznesením zo dňa 21.4.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietol a súčasne v uvedený deň t.j. 21.4.2010 vydal aj poverenie na vykonanie exekúcie v časti, v ktorej žiadosť o udelenie poverenia nebola zamietnutá. Uznesenie o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nadobudlo právoplatnosť dňa 14.7.2011, po jeho potvrdení rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoE/447/2010 zo dňa 23.5.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/277/2010 (pripojeného k sp. zn. 9C/295/2012) bolo zistené, že dňa 11.3.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Ján Žiga pre vymożenie sumy 687,- eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 2059/09/09 zo dňa 15.12.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená

tunajšiemu súdu dňa 26.4.2010. Spolu s exekučným titulom bola súdu predložená aj Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol. V Zmluve o úvere bol vyznačený účel úveru: povolanie povinného a preto súd dňa 30.4.2010 si vyžiadal od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi správu, či povinný v čase uzavretia úverovej zmluvy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Správa bola tunajšiemu súdu doručená dňa 14.5.2010 a dňa 26.5.2010 bolo tunajším súdom vydané poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie.

Z exekučného spisu sp. zn. 6Er/595/2008 (pripojeného k sp. zn. 9C/297/2012) bolo zistené, že dňa 29.10.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Vladimír Dirda pre vymoženie 276,84 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07458/08 zo dňa 5.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 18.11.2008. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo tunajším súdom v tejto veci vydané dňa 2.12.2008.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/599/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/310/2012) bolo zistené, že dňa 5.8.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Pavol Smorada pre vymoženie sumy 139,60 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05795/09 zo dňa 10.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 18.9.2009. Súd dňa 22.9.2009 vyzval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere, na základe ktorej rozhodoval rozhodcovský súd. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená odpoveď oprávneného bez požadovanej Zmluvy o úvere. Z tohto dôvodu súd výzvou zo dňa 23.11.2009 urgoval oprávneného predloženie predmetnej zmluvy. Odpoveď na urgenciu bola súdu doručená dňa 14.12.2009, opäť bez predloženia úverovej zmluvy oprávneným. Tunajší súd uznesením zo dňa 17.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu bolo oprávneným podané odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd rozhodnutím sp. zn. 2CoE/213/2010-26 zo dňa 30.4.2010 tak, že uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia potvrdil a toto uznesenie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 16.6.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 19.7.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.7.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/423/2009 (pripojeného k sp. zn. 9C/319/2012) bolo zistené, že dňa 25.6.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Mária Smoradová pre vymoženie 627,36 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00966/09 zo dňa 19.5.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24.7.2009. Keďže z predloženého exekučného titulu bolo zrejmé, že rozhodcovský súd rozhodol na základe Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania, súd výzvou zo dňa 7.8.2009 žiadal od oprávneného predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená odpoveď oprávneného bez požadovanej Zmluvy o úvere. Súd predloženie úverovej zmluvy urgoval výzvou zo dňa 20.11.2009. Oprávnený doručil súdu dňa 14.12.2009 podanie opäť bez požadovanej úverovej zmluvy a tak tunajší súd uznesením zo dňa 19.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu bolo oprávneným podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 3CoE/191/2010 dňa 27.5.2010 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 24.6.2010. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 19.7.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.7.2010.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11NcC/47/2012-14 zo dňa 19.10.2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania.

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaniach vedených pôvodne pod č. 9C/104/2012, 9C/133/2012, 9C/139/2012, 9C/208/2012, 9C/216/2012, 9C/224/2012, 9C/226/2012, 9C/236/2012 a 9C/250/2012 (žaloby označené žalobcom ako ISTINA RS) žalobca namietať nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod č. 9C/264/2012,

9C/277/2012, 9C/278/2012, 9C/310/2012 a 9C/319/2012 (žaloby označené žalobcom ako NZP) v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu rokov 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaniach pôvodne vedených pod sp. zn. 9C/259/2012, 9C/282/2012, 9C/295/2012 a 9C/297/2012 (žaloby označené žalobcom ako NP), v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote súd uvádza, že v dvoch prípadoch bolo poverenie na vykonanie exekúcie vydané až v roku 2010 a teda nemôže ísť o premlčaný nárok. V prípadoch, kedy bolo poverenie na vykonanie exekúcie vydané v roku 2008 a 2009 je potrebné uviesť, že z obsahu exekučných spisov má súd za to, že premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesení tunajšieho súdu o čiastočnom zastavení exekúcie právnomu zástupcovi oprávneného, z odôvodnenia ktorých sa mohol oprávnený dozvedieť o tom, kedy boli vydané poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenia o čiastočnom zastavení exekúcie boli právnomu zástupcovi oprávneného doručené až v roku 2010 a preto ani tento nárok žalobcu nie je uplatnený po uplynutí premlčacej doby.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmařením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 9C/104/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/104/2012, 9C/133/2012, 9C/139/2012, 9C/208/2012, 9C/216/2012, 9C/224/2012, 9C/226/2012, 9C/236/2012 a 9C/250/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej

exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav vecí a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných tituloch. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť takýto rozsudok prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal nie len oprávnenie, ale aj povinnosť preskúmať exekučný titul - rozhodcovský rozsudok súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Nezákonným rozhodnutím je akékoľvek rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom štátu, ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je štát viazaný. Otázka nezákonnosti rozhodnutia nemôže byť riešená ako predbežná otázka v konaní o náhradu škody. O nezákonnosti rozhodnutia musí byť rozhodnuté príslušným súdom, ktorý rozhodnutie zruší alebo zmení a takéto rozhodnutie je pre rozhodovanie v konaní o náhrade škody záväzná. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným deviatim konaniam, bolo totiž zistené, že rozhodnutia tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neboli zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v štyroch exekučných konaniach a to v konaniach sp. zn. 6Er/53/2011 (9C/224/2012), sp. zn. 6Er/161/2011 (9C/226/2012), sp. zn. 6Er/577/2011 (9C/236/2012) a sp. zn. 6Er/57/2011 (9C/250/2012) ani nevyužil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov. Odvolanie bolo žalobcom ako oprávneným podané len v exekučných konaniach sp. zn. 6Er/562/2010 (9C/104/2012), sp. zn. 6Er/659/2010 (9C/133/2012), sp. zn. 6Er/301/2009 (9C/139/2012), sp. zn. 6Er/670/2010 (9C/208/2012) a sp. zn. 6Er/598/2009 (9C/216/2012), pričom v troch prípadoch z týchto vecí bolo rozhodnutie tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odvolacím súdom potvrdené. V jednom prípade bolo odvolacie konanie zastavené v dôsledku späťvzatia odvolania zo strany žalobcu ako oprávneného. Len v prípade konania sp. zn. 6Er/670/2010 (9C/208/2012) bolo uznesenie tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zrušené. Dôvodom zrušenia uznesenia bolo zistenie, že povinný zomrel pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, dokonca pred rozhodnutím rozhodcovského súdu, ktoré bolo predložené oprávneným ako exekučný titul. Uvedená skutočnosť preto nemôže zakladať nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, keďže sa

nejednalo o pochybenie súdu, ktorý pred rozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia nedoručoval povinnému žiadnu zásielku, nenariadil pojednávanie a teda nemal vedomosť pred rozhodnutím o úmrtí povinného.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/264/2012, 9C/277/2012, 9C/278/2012, 9C/310/2012 a 9C/319/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu. V prípade exekučného konania sp. zn. 6Er/421/2009 (9C/264/2012) žiadosť súdneho exekútora bola podaná dňa 24.7.2009, rozhodnuté bolo dňa 15.2.2010, v konaní sp. zn. 6Er/863/2009 (9C/277/2012) žiadosť podaná dňa 26.11.2009, rozhodnuté dňa 11.2.2010, v konaní sp. zn. 6Er/521/2009 (9C/278/2012) žiadosť bola podaná dňa 26.8.2009, rozhodnuté bolo dňa 16.12.2009, v exekučnom konaní sp. zn. 6Er/599/2009 (9C/310/2012) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená dňa 18.9.2009, rozhodnuté bolo dňa 17.2.2010 a v konaní sp. zn. 6Er/423/2009 (9C/319/2012) žiadosť doručená dňa 24.7.2009, rozhodnuté dňa 19.2.2010. Vo všetkých piatich uvedených exekučných konaniach však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady od oprávneného alebo súdneho exekútora, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. Súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde bolo potrebné, aby sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, pred rozhodnutím zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu resp. zmenkami a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul. Uvedené teda okrem ustanovení Exekučného poriadku, bolo potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Tu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 476/2012 v zmysle ktorého, nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prietahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prietahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Vzhľadom na to, že tunajší súd rozhodol vo všetkých piatich uvádzaných konaniach v mesiaci február 2010, zo žalobcom uvedených sťažností na prietahy v konaní, ktoré boli ním podané dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, sa uvedených vecí nemohla týkať ani jedna jeho sťažnosť.

Napriek tomu súd uvádza, že podľa oboznámených Spr. tunajšieho súdu č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prietahy v týchto konaniach.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prietahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku

na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom a teda ani v exekučnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pôvodne pod sp. zn. 9C/259/2012, 9C/282/2012, 9C/295/2012 a 9C/297/2012, žalobca v týchto namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z oboznámeného exekučného spisu sp. zn. 6Er/10/2009 (9C/259/2012) mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 9.1.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 13.1.2009. V exekučnom konaní sp. zn. 6Er/2/2010 (9C/282/2012) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená dňa 4.1.2010, poverenie vydané dňa 21.4.2010, v konaní sp.zn. 6Er/277/2010 (9C/295/2012) žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 26.4.2010, poverenie bolo vydané dňa 26.5.2010 a v exekučnom konaní sp. zn. 6Er/595/2008 (9C/297/2012) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená tunajšiemu súdu dňa 18.11.2008 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 2.12.2008. Poverenie teda bolo vydané exekučným súdom v konaniach sp. zn. 6Er/10/2009 a 6Er/595/2008 v 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia súdneho exekútora tunajšiemu súdu. V konaní sp. zn. 6Er/2/2010 poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 21.4.2010 potom, čo dňa 19.4.2010 oprávnený doručil súdu úverovú zmluvu, o ktorú bol žiadaný výzvou zo dňa 11.1.2012 a v konaní sp. zn. 6Er/277/2010 poverenie vydal tunajší súd dňa 26.5.2010 potom, čo dňa 14.5.2010 mu bola doručená správa z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorú súd žiadal výzvou zo dňa 30.4.2010. V oboch prípadoch správy boli súdom žiadané v 15-dňovej lehote po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a tieto boli nevyhnutné na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora za účelom posúdenia exekučného titulu v zmysle § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a poverenie bolo súdom vydané v lehote 15 dní po doručení správ tunajšiemu súdu.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní. Pokiaľ sa týka sťažností podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, ako už bolo uvedené podľa oboznámených Spr. všetky sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neuniesol dôkazné bremeno.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 14.1.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčíslila a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčíslil možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.